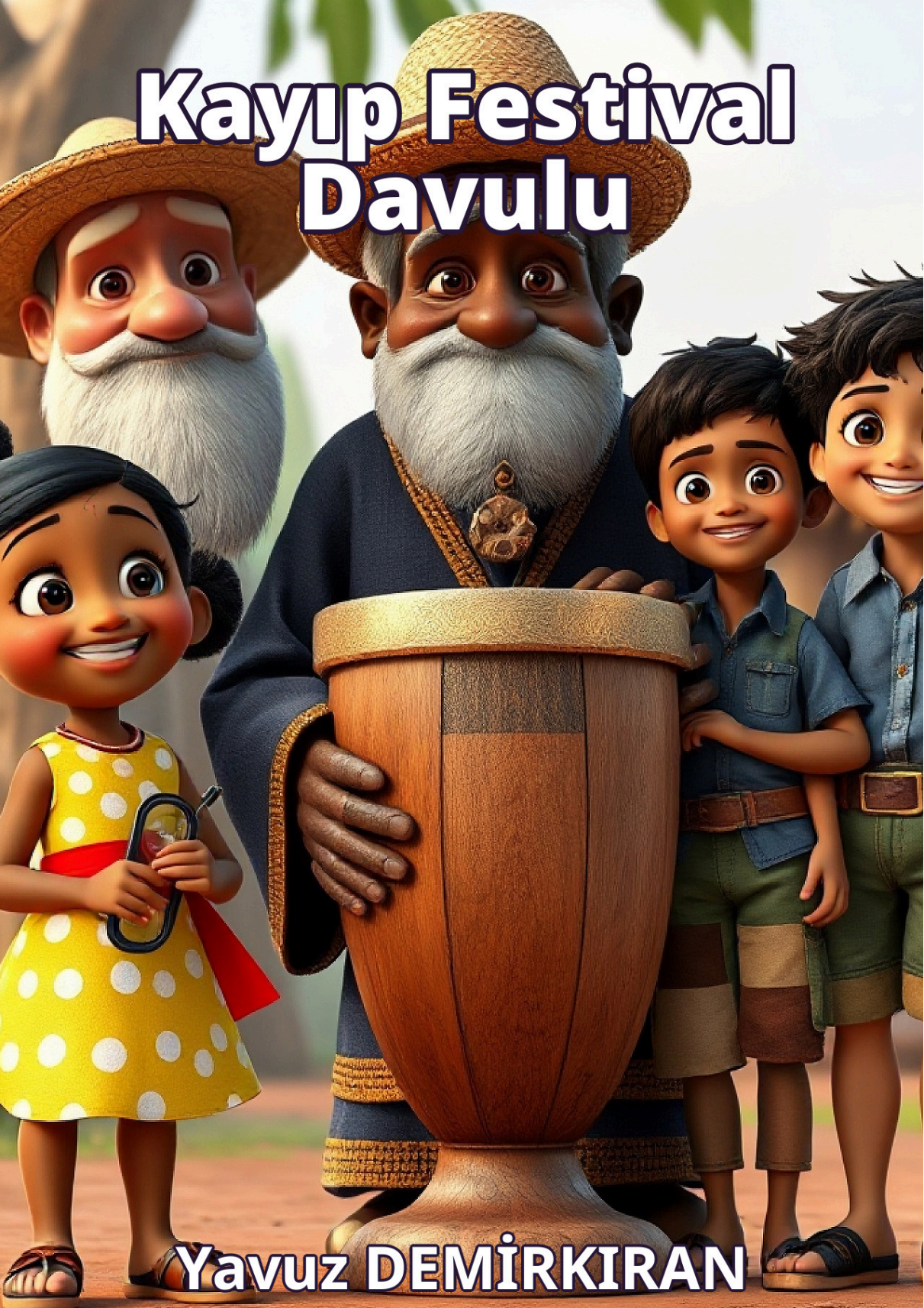

Kayıp Festival Davulu

Yavuz DEMİRKIRAN

Kayıp Festival Davulu

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil tepelerle çevrili şirin bir köyde herkes yıllık kutlamaya hazırlanmakla meşguldü. Bayraklar dalgalanıyor, tatlı keklerin kokusu havayı dolduruyordu. Bir çocuk boyunda, kırmızı ve altın rengi zikzaklarla boyanmış büyük festival davulu meydanda gururla duruyordu. Nesillerdir kutlamayı o başlatırdı. Bu yıl, iki topuz saçlı, meraklı dokuz yaşındaki Mia onun derin gümbürtüsünü duymak için sabırsızlanıyordu.

Mia sarı puantiyeli elbisesini giymiş, ipucu toplamak için küçük bir bez çanta taşıyordu. Gizemleri çözmeyi severdi ve bugün iyi bir gizem umuyordu. Köyün davul bekçisi Büyükbaba Osei ona gülümsedi. Beyaz sakalı güneşte parlıyor, yürürken oymalı davul kolyesi sallanıyordu. 'İyi bir dedektif her zaman izler ve dinler,' dedi. Mia başını salladı, koyu kahverengi gözleri parıldadı.

Birden meydandan bir bağırs geldi. 'Davul kayboldu!' diye bağırdı bir fırıncı, önlüğünü sallayarak. Herkes görmeye koştu. Davulun yeri boştu ve yerde sadece birkaç halat lifi vardı. Yeni gelen gezgin müzisyenler şaşkın görünüyordu. 'Biz almadık!' dediler. Ama bazı köylüler yine de onları işaret etti. Mia müzisyenlerin gözlerindeki korkuyu gördü ve bir şeylerin yanlış olduğunu hissetti.

Mia öne çıktı. 'Henüz kimseyi suçlamayalım,' dedi. 'İpuçlarına ihtiyacımız var.' Büyükbaba Osei aynı fikirdeydi. 'Mia haklı. Güven ve anlayış, acele suçlamalardan daha iyidir.' Kalabalık sustu. Mia büyüteçini çıkardı ve aramaya başladı. Küçük bir halat parçası ve yerde silik bir iz buldu. 'Biri davulu aceleyle taşımış,' diye düşündü.

Mia izleri meydanın karşısından, ekmek tezgâhının arkasına kadar takip etti. Orada küçük ahşap talaşlarından oluşan bir iz buldu. 'İlginç,' diye mırıldandı. 'Biri ahşapla çalışmış.' Daha dikkatli baktı ve tozun içinde küçük bir ayak izi gördü. Bir yetişkininkinden çok daha küçüktü. 'Çocuklar mı?' diye merak etti. Kalbi heyecanla hızlı hızlı çarpıyordu.

İz okul binasının arkasındaki sessiz bir köşeye çıkıyordu. Mia fısıltılar duydu. Duvarın ardından baktı ve kıvrıkcık saçlı, alet kemerli bir çocuk olan Tavo'yu iki çocukla birlikte gördü. Endişeli görünüyorlardı. 'Kimse öğrenmeden düzeltmemiz gerek,' dedi Tavo, sesi titriyordu. Mia ortaya çıktı. 'Neyi düzeltmemiz?' diye nazıkçe sordu.

Tavo irkildi, sonra başını öne eğdi. 'Davulu,' diye fısıldadı. 'Biz taşydık. Sorun çıkarmak istememiştik.' Mia parmağındaki sargıyı ve elindeki ahşap tokmakçığı gördü. 'Neden?' diye sordu. Tavo açıkladı: 'Davulun yüzeyinde bir çatlak vardı. Kutlama için sürpriz olsun diye onarmak istedik. Ama şimdi herkes müzisyenlerin aldığıını düşünüyor.'

Mia bir an düşündü. 'Göster bana,' dedi. Tavo onu okulun arkasındaki küçük bir kulübeye götürdü. Orada davul duruyordu; keçi derisi yüzeyinde yamalı bir çatlak görünüyordu. 'Onarmaya çalıştık,' dedi Tavo, 'ama nasıl yapacağımızı bilmiyorduk. Kimseye söylemeye korktuk çünkü başımızın belaya gireceğini düşündük.' Mia gülümsedi. 'Yardım etmeye çalışıyordunuz. Bu iyi bir şey.'

Tam o sırada Büyükbaba Osei kulübenin kapısında belirdi. Kehribar rengi gözleri sakindi. 'Sizi burada bulacağımı düşünmüştüm,' dedi. Tavo korkmuş görünüyordu ama Büyükbaba Osei yanına çömeldi. 'Davulu onarmak için mi taşdınız?' Tavo başını salladı. 'Çatlak kötüleşiyordu. Kutlama için kusursuz ses çıkarmasını istedik.' Büyükbaba Osei yamayı inceledi ve gülümsedi. 'Kalpleriniz iyiydi.'

Mia her şeyi köylülere anlattı. Önce bazıları kızgın göründü ama Büyükbaba Osei elini kaldırdı. 'Bu çocuklar bir sorun gördüler ve çözmeye çalıştılar,' dedi. 'Söylemeye korktular ama niyetleri iyiydi. Onarımı bitirmelerine yardım edelim.' Köylüler mırıldandı, sonra başlarını salladı. Müzisyenler rahatlamış bir gülümsemeyle baktı. 'Biz de yardım edebiliriz,' diye önerdiler.

Herkes davulun etrafında toplandı. Büyükbaba Osei, Tavo'ya deriyi doğru şekilde nasıl gereceğini gösterdi, Mia da su ve bezler getirdi. Müzisyenler çalışırken ritmik bir şarkı söyledi, çocuklar da onlara katıldı. Çatlak dikkatlice kapatıldı ve davulun yüzeyi pürüzsüz ve gergin hale geldi. 'Her zamankinden daha iyi görünüyor!' dedi Mia. Köylüler alkışladı ve Tavo'nun utangaç gülümsemesi genişledi.

Onarım bitince Büyükbaba Osei bastonunu kaldırdı. 'Şimdi deneyelim,' dedi. Tokmakçığı Tavo'ya verdi. Tavo tereddüt etti, sonra davula vurdu. GÜMM! Ses, gök gürültüsü gibi köyün üzerinde yuvarlandı. Herkes güldü ve alkışladı. 'Çalışıyor!' diye bağırdı Tavo. Mia ısılt ısılt gülümsedi. 'Onardın!' Davul mutlulukla uğulduyor gibiydi.

Kutlama günü geldi. Her kapı çiçeklerle süslenmişti ve bütün köy meydanda toplandı. Gezgin müzisyenler flütlerini çaldı, çocuklar dans etti. Sonra Büyükbaba Osei duyurdu: 'Davul hazır!' Tavo, Mia ve diğer çocuklar gururla yanında durdu. 'Kutlamayı başlatmak ister misiniz?' diye sordu Büyükbaba Osei onlara. Hevesle başlarını salladılar.

Tavo tokmakçığı kaldırdı ve davula vurdu. GÜMM! GÜMM! Ses her zamankinden daha gür ve daha zengindi. Köylüler alkışladı ve tezahürat yaptı. 'Harika ses çıkarıyor!' diye bağırdı fırıncı. Müzisyenler ona eşlik etti ve herkes dans edip şarkı söyledi. Mia sarı elbisesiyle döndü, saç topuzları zıpladı. Tavo'nun gözleriyle karşılaştı ve ona başparmağıyla 'harika' işareti yaptı. O da gülümsedi.

Kutlamadan sonra Büyükbaba Osei herkesi etrafına topladı. 'Bugün önemli bir şey öğrendik,' dedi. 'Neredeyse yanlış insanları suçlayacaktık. Ama Mia'nın dedektiflik çalışması ve Tavo'nun dürüstlüğü bize gerçeği gösterdi. Güven ve anlayış her zaman acele suçlamalardan daha iyidir.' Köylüler başlarını salladı. Tavo'nun annesi ona sarıldı. 'Yardım etmeye çalıştığın için seninle gurur duyuyorum,' dedi.

O günden sonra köy sadece davulla değil, açık kalplerle de kutlama yaptı. Mia büyüteçini hep yanında taşıdı, nezaketle bir gizemi çözmeye her zaman hazırды. Tavo sık sık Büyükbaba Osei'ye davula bakım yapmasında yardım etti ve müzisyenler her yıl onur konuğı oldu. Ve davul her gümbürdediğinde herkes hatırladı: Başkalarına iyi kalple yardım etmek bütün köyü sevindirir.